

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., -Általános Tudóstíró- hirdetési osztálya Budapest.

NYILTÉR PETITÓRA 10 KR.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A gazdasági szakelőadások célja.

Hogy a gazda ma igen nehéz viszonyok között van, azt mindnyájan érezzük.

Ezen súlyos helyzet tehát egyaránt nehezedik a nagy és közép, de különösen a kisbirtokosra, s sokszor ezért bizonyos fűszárság fogja el a gazdákat minden iránt, a mi, ha költségbe nem is kerül, de új intézmény.

A kik ujságokat, szaklapokat olvasunk, arról szerezhettünk meggyőződést, hogy jeles földművelésügyi miniszterünk minden erejét arra irányítja, hogy megkönnyítse a gazdák helyzetét. Így igen sok üdvös intézkedését láthatjuk földművelésügyi miniszterünknek, a mely mindazt célozza, hogy e szép hazát csakugyan dicső virágzásnak induljon és hogy beigazolja gróf Széchenyi István nagy hazánkfianak ama mondását: hogy »Magyarország nem volt, hanem lesz!«

A gazdatársadalom eddig szunnyadozott, nem ocsudott fel még máig sem álmából s ezen álom csak most kezd ozlani.

Kormányzatunk belátta, hogy ezen szunnyadózó erőt nem szabad figyelmen kívül hagyni, hanem mintegy kezét nyújtva neki, serkenteni kell a jobb, az okszerűbb gazdálkodásra.

De tisztelt olvasóközönség, hiabavaló a kormányzatnak buzgósa akkor, ha mi továbbra is alszunk, s nem nyújtunk segéd-

kezet kormányzatunk törekvő és e szép hazára áldásthöz működésének.

Tehát minden magyar honpolgárnak, gazdának, minden tanfőruknak oda kell irányítani erejét, hogy a kormány eme működését erejéből lehetőleg megkönnyítse, előmozdítsa.

Tudjuk, hogy államok, népek és nemzetek életében főtényező és elmaradhatatlan kellék a kulturális intézményeknek összhangzatos beosztása, továbbá a szellemi fejlettségnek ama megkívántató nyilvánulása, a mely a nép életkörébe jöletet, felvilágosodást, békességet és tisztességes megélhetést biztosít.

Soha sem érünk célzt tehát, ha népünk lelkületéből ki hagyjuk halni az ősi tulajdonok javarészét, ha a folyton harapódzó és áldástalan közönyösség csiráit belőlük szép szóval kiuráni nem igyekszünk.

A gazdaközönség ebrentartására tehát igen jónak bizonyult eddig sok vidéken a téli népies gazdasági szakelőadások megtartása.

Ezen népies gazdasági előadások célja, hogy ez előadások alkalmával azon legegyszerűbb dolgokra mutasson reá az előadó, a mire a népek legnagyobb szüksége van a czéltől, hogy birtokocskáját a mai válságosabbá vált helyzet között is okszerűben, gyümölcsözőbben tudja kezelni. — Így reá kell mutatni arra, hogy a talaj megművelé-

sénél milyen hibába esik általában a legtöbb kigazda; milyen eljárásokat kell követnie p. o. a ló, szarvasmarha, sertés és baromfi tenyésztés, szőlőművelés és gyümölcsstermelésnél, hogy magának állandóbb és biztosabb jövedelmet teremtsen.

Oktatni kell arra, hogy milyen haszna van a többszöri szántásnak a terméseredményekre, mennyivel emelheti a tengeri, burgonya, répa terméseit a többszöri és helyes időben alkalmazott kapálással.

Milyen nagy hasszonnal jár, ha termelt trágyáját okszerűben kezeli, ha földeit gondosabban trágyázza, ha megválasztja a vetőmagot és azt rostálással a gyommagvak kitarításával jobbá tenni igyekszik, mily nagy fontossága az is, ha vetéseit, réteit és legelőjét a gyomoktól tisztán igyekszik tartani és mily jó hatással van ezekre a kellő időben alkalmazott fogasolás?

Meg kell őket ismertetni az állati járványos betegségekkel, az előidőző okokkal megérthető alapon, hogy különösen mire kell neki ilyenkor vigyázni és milyen fontos az ily járványos betegségek meggátolásánál, ha az állatorvos és hatóságok szigorú óvintézkedéseit betartja?

Fel kell előttük tártani a gazdasági szövetkezetek fontosságát, az értékesítési helyek közös igénybevételét, rámutatni a sokféle uzorásra, a ki mind a gazda véréből igyekszik elősködni.

TÁRCZA.

Ha a réten a ligetben . . .

Ha a réten, a ligetben
Lány volna minden virág,
Legényekre szegényekre,
Akkor lenne jó világ.
En akkor se tekintének
Kacsintának csak egyre.
Csak tégedet, csak tégedet
Tűznélék a szívemre.

Ha minden lány, minden kis lány
Madár volna az erdőn,
Kis angyalom akkor is csak
Te lennél a szeretőm.
Csalogató kalitkának
Kitenném a szívemet,
Nem fogna meg, nem fogna meg,
Senki mást csak tégedet.

Pósa Lajos.

Az ideál.

1839-ben Lablache, a híres énekes Londonban tartózkodott. Egy este kényelmesen sétált fel s alá szobájában, ábrándozva hegedűjén, melyet művészileg kezelte; oly annyira elmerült játé-

kába, hogy egy ifju beléptél nem is vette észre, ezt azonban ez legkevésbé nem látszott zavarni, mert bele vette magát egy zsólebe figyelemmel hallgatta a mester játékát. — Jó ideig voltak így együtt, az játszva, emez hallgatva, midőn Lablache ábrándjai lassanként egy olasz dallamba olvadtak át, ekkor az ifju elragadtatva így kiáltott fel:

— Bravo, bravo mester!

Lablache csak most vette észre és rémulten feléje fordult, de arca rögtön derült és barátságos lett. — Ön az, Giovanni, szólt kezét nyújtva, alig ismertem meg, oly sápadt, szeméi bágyadtak, ma éjszaka aligha pihent Morpheusz karjai között?

Az így megszólított ifju elpirult, mint egy 14 éves leánya, pedig már 20 évesnek látszott; szőke hajjal, kék szemekkel, deli alakkal, egyike Olaszország legesabított s leggazdagabb nemesinek.

Giovanni herczeg Lablache egyik tanítványa volt.

— De hát mi baja? folytató vállatását a mester, beteg ön? Ah! vagy, szólt mosolyogva, nem bírt megbirkózni az általam feladott szolfeggiakkal, előre felmentem — vagy talán örökölt még egy pár milliót, s most nem tudja módját azok elköltésének.

— Mindenből semmi, felelt Giovanni ábrándosan.

— No de hogy unatkozik, azt mégis látom — ön, Olaszország leggazdagabb nemesé, ön, ki még a korban él, melyben csak kívánnunk kell, hogy minden mienk legyen.

— A gazdagság számomra nem az örömök forrása.

— Az istenért, ön szerelmes?

— Én? mikép jutnék én ahhoz? nem keresek társaságot, nem ismerek mást mint önt, és az igazat megvallva, én nem elgészem meg csupán szépséggel, kellemmel, én egy angyalt, ideált óhajtok, kergetem, hogy távolból imádjam, csodáljam.

— Oh, értem, ön remény nélkül szeret.

— Még nem, de bár volna így, óhajtanám. S önnek, mester, idegen lenne az ily szenvedély?

— Teljesen, ifju barátom. Nem ismerem a szenvedély e vad hajtásait. — Boldog ember, sóhajtott Giovanni. — Igen barátom, az vagyok mint ember, férj, apa és művész is, sohasem fűtültek ki. — Azonban várjunk csak, — egyszer, igen egyszer mégis a legföltánóbban; Bécsben történt. Ugyanis szolgámat Pietro, ki arczátlanul meglopott, elkergettem; kifizette bérért, ő azt zsebre vágja, azután egy tallért két ujjá közé fogva, felém fordul s így szól: »Nézze uram, ezért ma ki fogom fűtültenni.«

— Mily szemtelenség!

— Csakugyan, midőn az első felvonás után a bécsiek lelkesedve hívnak, tapsolnak, egyszerre éles fűtt hangzik a n házban.

— Gyalázatos! s mit tett ön?

— Én? — Én a legnagyobb nyugalommal kilépek s így szólok a közönséghez:

»Ne törődjenek vele kérem, ez szolgám Pietro, kit ma elkergettem.« A közönség erre nevetett és fokozott kedvelé tapsolt.

Inteni kell őket a takarékosagra, a háziipar felkarolására és a józan életre, természetesen soha sem feledve ki a vallás iránti érzés művelését, mert e nélkül nincs társadalmi élet.

Mivel a jövő hónaptól kezdve Csáktornyan, Alsó-Lendván, Letenyén, Becsehelyen és Légrádon is meg fognak kezdődni, az ezen irányú és vasárnapként más-más előadó által tartott téli népies gazdasági szakelőadások, nem mulaszthatom el, hogy ez uton is fel ne kérjem az illetékes hatóságokat, lelkész és tanító urakat, továbbá az ezen ügy iránt érdeklődőket, hogy erejükből telhetőleg ezen ügyet előmozdítani, illetőleg az ügy sikerének érdekében propagandát csinálni sziveskedjenek.

Berger Károly Lajos.

Felhívás.

A m. kir. miniszterelnök, mint a dícsőült Erzsébet királyné emlékének megörökítése érdekében alakított országos bizottság elnöke, ezen bizottságnak f. évi november hó 2-án tartott ülésén hozott határozatához képest felkéri mindazokat a hatóságokat, egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb., a kik a dícsőült királyné emlékszobrára adományokat gyűjtöttek, hogy a már befolyt, de valamely pénzintézetnél gyűmölcsötlenül el nem helyezett adományokat mielőbb, az aláírt, vagy megszavazott, de még be nem folyt adományokat pedig azok befizetése után szállítsák be a legközelebbi kir. adóhivatalba, illetőleg Budapesten a központi állampénztárba, vagy a IX. ker. állampénztárba, a hol azok, mint az emlékszoborra befolyt adományok, külön fognak könyveltetni és a központi állampénztárba beszállíttatni.

Felkéri továbbá mindazon hatóságokat, egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb., kik az általuk gyűjtött pénzt valamely pénzintézetnél gyűmölcsötlenül elhelyezték, hogy az ezen betét feletti rendelkezésre jogosító okmányokat (takarékpénztári könyvecske stb.) szintén a kir. adóhivataloknak, illetőleg Bu-

dapesten a központi állampénztárnak, vagy a IX. ker. állampénztárnak, szolgáltatassák be, megjegyezvén, hogy ezek a betétek, az országos bizottság további rendelkezéseig, a gyűmölcsötlen intézetnél hagyatnak meg.

Végül felkéri a miniszterelnök mindazon pénzintézeteket, a melyeknél ezen gyűjtés címzött pénzüsszegek elhelyeztetek, hogy az erről szóló részletes adatokat — nyilvántartás céljából — közöljék a m. kir. miniszterelnökséggel (Budapest, Vár, Szent-György-tér 1.).

Mint hogy pedig a m. kir. miniszterelnök ezekkel az intézkedésekkel nem kívánja a további gyűjtéseket megszüntetni, ennélfogva felkéri mindazokat, a kik még gyűjtene, hogy a befolyó adományokat, azok gyűmölcsötlen elhelyezése esetén pedig a rendelkezésre jogosító okmányokat, a kir. adóhivatalokhoz, illetőleg Budapesten a központi állampénztárhoz, vagy a IX. ker. állampénztárhoz juttassák el.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos látogatás.** Hegedüs Gyula nagy-kanizsai csendőrhadnagy meglátogatta a mrua-szerdahelyi és stridói őrsöket, melyeket rendben talált.

— **Eljegyzés.** Dr. Zakál Lajos ügyvéd-jelölt e hó 6-án jegyezte el Budapesten Hruska Mór magánzó kedves leányát Berta kisasszonyt.

— **Kinevezés.** A zágrábi érsek ur Peczek György túske-szent-györgyi plébános és egyházközségi tanfelügyelőt alsó-vidéki helyettes alesperesnek nevezte ki.

— **A vármegye közgyűlésén,** mely e hó 12-én és 13-án tartott, újra megválasztottak közigazgatási bizottsági tagokul: Barcza László, Bogay Máté, Hátyk Kálmán, Skublics Jenő, dr. Vizlendvay József eddigi közigazgatási bizottsági tagok. Állandó választmányi tagokul megválasztottak a csáktornyai járásból: Molnár Elek, Tóth István, Ziegler Kálmán, Wollák Rezső és Margitai József; a perlaki járásból: Sipos Károly, Hirschle

Miksa, Peczek György, Szabó Imre és Varga János megyebizottsági tagok.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Bittera Béla polgári iskolai tanítójelöltet az alsó-lendvai állami polgári iskolához segédtanítónak nevezte ki.

— **Előléptetés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Benedek Aladár csáktornyai áll. polg. iskolai segédtanárt a X. díjostály 3. fokozatába rendes tanárrá nevezte ki.

— **Halálozás.** Fliszár Antal csáktornyai illetőségű kereskedősegéd typhusban meghalt.

— **Uj lap.** 1899. év január havában új politikai hetilap indul meg Zala-Egerszegen. Címe lesz: »Zalavármegyei Hirlap.« Szerkesztő dr. Csák Károly, belső munkatársak: Tuczai János és dr. Grünwald Samu. Előfizetési díja egész évre 5 frt.

— **Uj toronyóra.** Letenye község saját költségén új toronyórát állított fel.

— **Meghívó.** A csáktornyai kereskedő ifjak önképző-egylete f. hó 18-án (vasárnap) d. u. 3 órakor tartja saját helyiségében rendes évi közgyűlését, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak. Az elnökség.

— **A járásbírói ügyvitel szabályai** tárgyában 73465/J.M. 1897. sz. a kibocsátott igazságügyminiszteri rendelet 4. §-a értelmében közzé teszem, hogy a vezetésem alatt álló csáktornyai kir. jbróságnál 1899. évi január hó 1-től december 31-ig terjedő idő alatt: 1. A szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat Simon Lajos kir. ít. tábl. bíró, jbró (emelet 4. sz.). 2. A vétségi és kihágási ügyekre, úgy a kir. törvényesek hatáskörébe tartozó bűncselekményekre vonatkozó szóbeli feljelentéseket Kollárics Mihály kir. aljbró (emelet 1. sz. szoba.) 3. Az egyezségi eljárásra és fizetési meghagyásra vonatkozó kérelmeket és nyilatkozatokat dr. Szegő Hugó kir. aljbró (emelet 8. sz. szoba) veszi jkvbé. 4. A jkvbé való felvételek minden szerdán d. e. 8—12 teljesítettek. 5. A felek ügyük tárgyalása végett minden szerdán d. e. 8—12-ig, ünnep és vasárnap pedig d. e. 8—11-ig jelenhetnek meg idézés nélkül. 6. A jegyzői irodák

— Lablache elbeszélése alatt az ifju herceg az asztalon levő albumokat nézegette, most a művészhez fordulva s a kezében levőt mutatva szólt:

— Mio caro, mily gyönyörű darab.

S igaza volt, e könyv művészi kivitelű volt. Vörös, préselt bársony, gazdagon emaillezott aranycsat s a négy sarkon egy-egy ritka fényű és nagyságu rubin díszíték. Benn, az első lapon két dal Schiller szövegével s alatta e sorok:

»Al mio maestro di musica.«

— Kitalál van ez album?

— Egy tanítványomtól kaptam.

— S e dalok?

— Az ő szerzeményei.

— Hogy hívják?

— Lablache kis szünet után felelt csak: Nevét nem mondhatom.

— S miért nem? sürgette Giovanni.

— Igéretem köt, ezen tanítványomat nem szabad megneveznem.

— E titokzatoság ingerel. Mondja legalább ő szép?

Ah, arra kevés a szó, felelt Lablache, egész Angolországban nem találja párját apró lábacskának.

— És haja? — Szőke. — Szeme? — Kék. — Termete s más alónyei? — Méltóságos, nemes magatartású, járás könnyed, mint zephir fuvalma, szellemes, tele kellemmel, szóval tökéletes.

— Ah, az istenért, férjné van?

— Nem, ő szabad.

— Akkor bírom kell, bírásáért kész vagyok életemet áldozni, szólt a szenvedélyes olasz herceg.

— Caro amico, lehetetlen.

— Nevetséges, s miért?

— Rokoni gátolnák.

— Összekelését egy herceggel ki milliók-al bír?

— S ha tiszser gazdagabb is volna ön, az akadályok áthághatatlanok.

— Valóban ez egy talány, de látom csak szabad? egyszer — egyetlen egyszer.

— S ha ezt lehetővé teszem, esküszik herceg, tovább nem fűrkészi, s megelégedni a távolbóli megtekintéssel?

— Esküszöm, hogy rögtön elhagyom Londont, ha láttam.

— Nos jó, tehát ma este.

Este filharmonikus hangverseny tartott Londonban, idevezette Lablache a herceget; midőn a terembe léptek, az tömve volt. Giovanni körül néz, szemlélődik, egyszerre megragadva Lablache karját, egy hölgy felé mutat; szép magas, szőke nő volt, legegyszerűbb öltözékben, s így szólt:

— Nézze ama égi jelenést, nemde ez az?

— Igen, ő az, felelt Lablache. — Az ifju egész este e hölgyet nézte, csodálta s képét szívébe véste. Másnap Velenceze felé utazott.

* * *

1814-ben Lablache Párisba utazott. A boulevard Italien-sen áthaladva, Giovanni herceggel találkozik. Elragadtatással üdvözik egymást.

— Hogyan van a szép ismeretlenem? Volt Giovanni első kérdése.

— Ön még mindig gondol e hölgyre? csodálkozik Lablache.

— Soha sem felejthetem!

— Valóban, ön áthatatosabb és makacsabb mint gondoltam.

— Igen, s még hozzá legkitűnőbb tanítványom, mezzosopránja elragadó és hangszerét művészileg kezeli. De egy idő óta társadalmi állása változott, férjhez ment.

— Férjhez ment, ismételte gépiesen a herceg, s izgatottan távozott.

Gondolatokba merülve barangolt az utcákon keresztül, így jutott a tuileriák elé. Ott óriási néptömeg tartóztatta fel, mely lelkesedve éljenzett, mert ép e perczben lépett ki Lajos Fülöp király családijával az erkélyre, karján egy méltóságos nő alak.

Giovanni elsápadt és tántorogva egy mellette álló testőrtiszt karjára támaszkodik.

Nagy Isten, a mester tanítványa, s erőt véve, a tiszthez fordul, kérem uram, nem mondhatná, ki ama hölgy, a király karján? Ah uram, de kérem, emeljen kalapot, az Viktória, Angolország királynője.

Casparone.

minden köznapon d. e. 8—11 óráig, ünnep és vasárnapokon 8—10 óráig állanak nyitva a felek részére. 7. Hogy a felek az előbbi pontban meghatározott időn kívül is benyújthatják beadványaikat, a kir. jbiróság emeleti folyosóján gyűjtőszekrény állított fel. Ezen gyűjtő szekrényből az abba betett beadványok hétköznapiakon d. e. 11 órakor és d. u. 4 1/2 órakor vétetnek ki. 8. Oly iratot, mely mellett pénz fizettetik be vagy érték-tárgy tétetik le, csak azután lehet a jegyzői irodába beadni, és az ily iratok a jegyzői iroda csak azután fogadhatja el, miután a pénzt v. az érték-tárgyat az adóhivatal v. az Ü. szab. 54. §-a értelmében a kir. jbiróság vezetője kezelés alá vette. — Csáktornyan, 1898. decz. 10-én. Simon Lajos, ítélőtábiabíró, járásbíró.

— **A dráva-szent-mihályi ut** mentén készült új gyalogjáró nagyjában majdnem egész a temetőig elkészült; a grófi utig már poronddal is meghintetett. Most a szépitő-egyesület az új ut mind a két oldalán hárs-fasort ültet. Az ültetést a szépitő-egyesület buzgó elnöke, Morandini Bálint személyesen eszközöli. Az egyesület máris oly sokat áldozott a város szépitésére, hogy érdemei el-évülhetetlenek. Ezzel az új uttal pedig örök hátlára kötelezi le a város közönséget, mely nem lesz kénytelen ezután sárban gázolni a temetőbe a kegyelet lerovása esetén.

— **Balesetek.** A mura-szent-mártoni plébániához tartozó Lapány községben kutat ásának egy gazdánál. E hó 14-éig a munkások már 2 és fél ölnyi mélységre ástak, amikor a kut bedőlt s három embert a leomló föld maga alá temetett. A szerencsétleneknek segítségére siető szomszédok kiásták őket a kútból, de az egyiket holtan s a másik kettőt súlyosan megsbesülve. — Bellák vasuti raktáros e hó 13-án egy bikának berakodtatása alkalmával a vasuti berakodó helyről lezuhant, lábát törte s egyébként is kisebb, nagyobb sérüléseket szenvedett.

— **Megkerült tolvajok.** A marburgi cs. és kir. kerületi törvényszék 102 frt ellopása miatt szeptember óta körözött Mrazovics Ágota zala-ujvári hírhedett vásári tolvajról, kit végre e hó 12-én a helyi csendőrségnek sikerült elfogni. — Szirovesics Vladoj varazdi illetőségű asztalos legény, november havában Franciscs Páltól; kivel egy műhelyben dolgozott, 53 frt értékű ruhaneműt lopott, a helyi csendőrség Csáktornyan le-tartóztatta, s a felet tolvajnyóval együtt átadta a helyi kir. járásbírósnak.

— **Eléggett milliók.** Egyik mult havi számunkban közölt augusztus havi »eredmény» megdöbbenhetett minden komoly embert, kik a tüzendészet iránt keveset is érdeklődnek. Ha az augusztusi adatokat nézzük, szinte hihetetlennek tűnik fel, hogy legyen ennél még szerencsétlenebb hónapja is a hazának. Pedig bizony a szeptemberi állapot még szerencsétlenebb. A tüzesetek száma 1762-ről 1788-ra szaporodott, a károsseg pedig 3045.248 frtról felszökött 3.136.305 forintra Majdnem 100.000 forintal több, mint augusztusban. Zalamegyében javulás állott be mégis a tüzeset számát illetőleg. Az augusztusi 37 tüzesettel szemben meggyénk 27 esettel szerepel 26 községben. A tüzesetek okai: villámgyújtás 5, öngyújtás 18, világításszerekkel való gondatlan bánásmód 15, gyermekek játéka vagy pajkossága gyulával 235, hanyagság (bizonyosan a tüze-szélyes építkezés s a tüzendőri szemlék be nem tartása) 503 esetben Ismeretlen 457

eset. Halálos sérülést szenvedett 24, enyhebbet 55 ember. Zalamegyében maga Köves-Kálta 23.328 frtig károsult valószínűleg gyujto-gatás által. Kehida (gőzmalom éges) 35.360 frtnyi tűzkárt szenvedett hanyagság folytán. Ezen szomorú adatok leginkább bizonyítják a tüzendészeti kormány rendelet fontosságát, melynek egyik célja a tüzvész kitérését megakadályozni s ha az mindamellett kitért, lehetőleg minél előbb eloltani. Mert a pusztá jóakarát, a segíteni akarás, egy kolosszális mérvű tüzzel szemben mit sem ér. Urrá lenni a pusztító elemen sem szép szóval, sem jó szándékkal, sem a pusztá bátorsággal nem lehet. A szép szó, jó szándék miért ké-siek ilyenkor? S az önfeláldozó buzgóság, meg a vakmerő elszántság egymagukban csak meddő próbálkozások és kárbavesszett hősködések maradnak. Hogy egy tüzvesznel a sikeres eredményre kiállításal indulhassunk harcba, több kell a képzelt és felszerelt csapat egyszerű sikra állításánál. Kell pedig, előre dolgozó, czéltudatosan fellépő vezény-let és mindenkifelelt: a tüzveszélyes tárgyak iránti intézkedés és okszerű építkezés.

— **Austro-Hungarian Paper Vestas** fel-irattal a gyufáknak egy új fajta kezd váro-sunkban is forgalomba jönni. A svéd gyufa vad tesztvérenek nevezhetnök s tüzveszélyes természetével fogva terjedését félelemmel kell fogadnunk. Ugyanis: imprégnált papir-szalakkal van ellátva, mely az eldobás után is — Vesta címéhez hiven — teljesen végig ég. S míg a faszalakkal ellátott gyufák az eldobás után rendszerint elalszanak, e gyufa ép ellenkező tulajdonsága által válik föltte veszedelmessé. S ott hol a kellő elővigyá-zatra nem sok gond fordítottik, különösen az istállók és kazlok körül könnyen válhatik tüzesetek okozójává. Kívánatos volna, hogy maguk a kereskedők is tartózkodnának e gyufafaj terjesztésétől.

— **Érdekes látogatója** volt mult hó 30-án z gróf Esterházy Géza-féle cognac-gyárnak, mely most már keletre is sikeresen exportál, Abdullah Ben Sayd Tarik tilfizi kereskedő személyében, ki europai üzleti útjában Budapestre is betért, hogy többek között nevzett gyár főképviseletőségét is megszerezze magának. — Sárkány Arnold vezér-igazgató ama kérdésére, hogy miképen fogja össze-egyeztetni a nagy mennyiségben vásárolt cognac eladását a Korán tilalmával, mosolyogva válaszolt a barna kereskedő: »Italnak tilos, de hát segítünk magunkon s röpiben iratunk cognacot a doktorral orvosságot szedni pedig a Korán nem tiltja.

— **Az ezredéves kiállítás** alkalmából a kereskedelemügyi m. kir. minisztérium által kibocsájtott képes levelező-lapoknak teljes gyűjteménye a helybeli kir. posta és távirda hivatalnál megtekintés végett kifüggesztetett.

— **Marczali nagy képes világtörténete** megjelenik heti 30 kros füzetekben és 8 frtos kötetekben, megrendelhető F i s c h e l F ü l ö p (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyan. Mutatványfüzet kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

— **A mi városunk!** Abban az érdekes kép-sorozatban, melyet most számról száma közül a F ő v á r o s i L a p o k szerkesztősege, nemokára sor kerül reánk is. A fényképfelvételek egészen újak és főleg művészi szempontból érdekesek. Olvasóink szives figyelmébe ajánljuk, hogy kisérijék figyelemmel a Fővárosi Lapok minden számát, mert irodalmi tekintetben is első helyen áll ez ujság.

— **Magyar Gazda** czim alatt nem régiben indított meg Kovácsy Béla neves gazdasági szak-író egy havonta egyszer megjelenő gyakorlati ír-nyu gazdasági folyóiratot, melynek csekély elő-fizetési ára évente 2 frt. Annyi jó tanácsot, annyi hasznos dolgot tartalmaz e lap, hogy annak egy gazda asztaláról sem volna szabad hiányoznia, mert csekély előfizetési árat jó tanácsaival sok-

szorosan megfizeti. Előfizetési pénzek a kiadó-hivatalos V i t é z A. könyvkereskedésébe külden-dők Kassára.

— **Meglepetés** számba megy az »Üstökös«-nek legújabb száma, mely oly bő tartalommal és oly sok különbözől különböző illusztrációkkal jelent meg, hogy az még ennél a mindig magas szín-vonalon álló éleztápnál is feltűnő. Tartalmából felemlítjük a czimlap remek rajzát: a távozó Szá-lágyi Dezsőt; az immunitás mulatságos illusztrá-lást három rajzban; Hungária fészülködését szintén rajzban, egy pompás szezonképet »Szinház után« czimmal stb. stb., szövegéből pedig különösen a Toldy Dezső vezérverset, mely szintén a Ház el-nökének távozásáról szól. Az »Üstökös« előfizetési ára negydevre 2 frt, mely egyszerre a lap cím-mére küldendő.

— **Megtevesztés.** A spanyol és portugál bo-rok legújabb ezen uton figyelmeztetnek, hogy gyak-ran kínálnak bodega borokat, melyek nem a Buda-pestben, Bécsben és Prágában székelt és az egész continensen elterjedt »The Continental Bodega Company«-tól erednek. Ezek az üzletek szintén Bodegáknak nevezik magukat, hogy a hasonló névvel megtéveszték a közönséget, s ugy lássék mintha ők a »Continental Bodega« képviselői lennének; boraik azonban csak oly valódiak mint a bitorolt név, mert csakis és kizárólag a The Continental Bodega Company borai erednek tényleg Spanyolországból és Portugálból, a minthogy osztatlan elismerésben részesül a Continental Bodega borainak jószágáért. Dr. Hirt egyetemi tanár Bo-roszlióban, »már rég használtaja üdülő betegé-vel.« Dr. Pfistermeister müncheni udvari orvos azt írja, hogy a Continental Bodega 33. sz. Tarrago-na borait öreg emberek és üdülők számára már évek óta rendeli; Dr. Russwurm ambergi dandár-orvos rendkívüli erősítő szer gyanánt ajánlja és rendeli e borokat; Dr. Müller hannoveri titk. egészségügyi tanácsos azt írja, hogy kipróbálta a neki beküldött borokat, tisztának, jóízűnek és jó-nak találta. A próbából fennmaradott bort szegény betegeknek juttatja, a vagyonosoknak pedig fel-tétlenül ajánlja használatra; Dr. Reh frankfurti egészségügyi tanácsos azt írja, hogy főleg a Port-bor az, melyet nagyon gyakran szokott rendelni erősítőnek, Dr. Buttersack heilbronni udvari taná-csos pedig azt mondja, hogy ajánlja e borokat minden orvos figyelmébe. Vonatkozással a The Continental Bodega Company boraira sziveskedjék a mai számunkban közzétett hirdetést figyelemmel kíséreni.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hasfájás-nál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényélnél, csuszál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölés mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hanyó-hasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való be-dörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredménnyel használtattott be-dörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógy-szertárban készletben van, hanem bevásárlás al-kalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérendő és a »Horgony« védjegyre kérünk figyelni.

Szerkesztői üzenetek:

— **Tantalus.** Újévkor más lapot rendelünk, mely a czélnak megfelelőbb lesz. Addig a mostani is megteszi. A multkori üzenet másnak szóllott.

— **Légrád.** Czikke közül egyik, másik már többször megfordult a nyomdában, de mindig ki-szorult. Türelmet kérünk! mihelyt lehet, az alkal-masakat hozni fogjuk. A nem nekünk valókat visszaküldjük s ugyanakkor levelére is felelünk.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol lela 2 frt
Na četverti leta 1 frt
Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

T r s.

Malo, koje bilje ima takvu vrédnost pred človekom, kak trs. Ovu vrédnost si nije zbog lepog steblo, listje, ali more biti lepog cvétja zaslužil, nego samo zbog sada. Trs ima drvenasto steblo, koje je ne tak jako, da bi samo moglo postati; taki pri zemji, tira šibe. Steblo poleg obdelavanja svako-jačku formu si zeme. Na šibah raste listje, cvétje, grozd. Več v aprilu yidetí med listjom drobnoga cvéta, koj se vmajušu razcvete. Cvét je zutozelene farbe, slabe ali vugodne duhe. Ako pod vremenom cvetnje vetrovno ali dežjgjevne vrème, onda se vno- g cvétja posuši.

V dobrim vremenu već v juniušu se vidiju drobni, zeleni zerni, koji v septembru črlnu, žutu, črnu, zelenubelu i t. d. farbu dobiju, se vmehkiju i dozoriuju.

Grozd je najplemeniteši i najzdraveši sad. Ali više je vrédno iz grozda sprešano vino.

Tak na kraju septembra, ali početka oktobra se vinogradi v čudnoviti kip obrneju. Več rano v jutro na sve strani vesele ljudi videti. S putami i s posodjom ideju braći v goru. S kadmi, praznimi lagvi ideju kola i glasiju, da se bratva počela. Braći v pute nabiraju grozde, onda pak je zpřešaju. Smoka, mošta onda v lagve precediju.

Mošt se poče vreti, tojest on cukor, koj

je vu njem se na vinovicu obrne. Poleg toga postane vino kak pitvina, koja najbolje jači, koja, ako se s redom vživa, razveseli človeka. Odrašćeni človek se bolje čuti, ako malo vina pije, bolje mu ide dèlo, i zato ne prez zroka se veli, da vino je mlèko za stare ljude. Vino je ne za decu, za betežnike, koji groznicu imaju. Kak je ne hasnovito vino, ako se ono bez mère vživa. Glavnubol, omamlavicu, drhtanje ruke, čini velika pijanščina. Ako dugo pijančunje gdo, onda si zdravje dene na nikaj. Tak onda postane najplemeniteši božji dar poleg neumjerenosti zrok grèha.

Tantalus.

Iz škole.

I

— Jaj, hodte deca, ide bedasti Pavel!

Na ov glas veliko-malo dete jednako se riva v školu. V školi pak tak mirni postaneju, da je čuti bilo zujanje muhe. Svako oko je samo na vrata gledalo.

S velikom larnom se postavi k vratí: bedasti Pavel.

Od svih pajdašov svojih je bil za jednu glavu višeši. Kad se med vrata postavil, od srama i srditosti oči da su mu samo iskrene metale. Oštro zakrikne:

— Gdo je bil to?

Nišći niti ne mukne . . . Deca sù se

preplašila od njega. Dečko pak se njim je zagrozil s pesnicom i mrmljajuć veli:

— Čekajte!

. . . Za tem je odbežai.

Kad je navučitelj vu školu stupil, deca su v kupah stala i dogovarjala su se. Odmah si je mislil, da se ovdi nekaj pripetilo. Posle molitve se stane jeden iz prve klupe i veli:

— Prosim gospon učitelj, pred osmom vurom se netko opet norca delal G. . . . Pavlu; ve se grozi, da nas sve skupi zbije!

G. . . . Pavel je na pomilovanje vréden dečko bil. Otca si nije poznal; sam veli: ja sem ne imel otca. Takvo ničije dète je bil siromak. Mati ga je odhranila, opravljala, koja je za gazdaricu bila pri gosponu mèrniku. Pak da srečka nemilost proti njemu još bolje pokaže, udarila je dète slabom pametjom. Vnogiput, kad je na svoji mestí najmirneše sedel, počel se smejeti, ili pak na jedno mesto hitil svoj pogled ukočno i dugo.

— Ako se v školi kakva šala dogodila, deca su odmah na njega valuvala. Ali iz bliza se ni jeden ufal njemu norca delati, jer su se ga bojali. Ali zdalka s tem bolje. Osobito se srdil, ako su mu rekli:

— Bedasti Pavel, nemaš otca!

Onda kakti oranjeni oroslan se metnul na nje i jaj je bilo onomu, koj je ne mogel bežati. Na tjeđne je poznal traga njegve

Z A B A V A

Čudnovati gavran.

Thereza Dobrić iz Arada bila je siromaška vdovica, koja je imala četvero diece u starosti počamsi od osme godine, toliko je najme bil najstariji sin star — pak do pete godine, a toliko najmladja kćerka stara. Dieca sva su bila podpuno zdrava te su uslied toga imala i dobar apetit, jer zdrav želudac hoće jesti.

Jedne večeri su se dieca tužila, da su gladna, pak su si mater osila za kruh. Ali mati je bila vrlo siromaška pak onog dana slučajno nije nikaj zaslužila te stoga nije niti kruha u kući imala. A kad su se dieca sve više i više glasila, da su gladna, uteće se ona molitvom Svemogućemu, koj sve hrani i oblači.

»Čujes mama« — veli joj najstariji sin Jožek, kad je svoju molitvu dokončala. — »Kaj ne, da u svetom pismu stoji pisano, da je dragi Bog jednoč nekomu pobožnomu mužu gavrana poslal, koj mu je v klunu kruha donesel?«

»Je, je, istina moje diete, ali to se je pred mnogo i mnogo godinah dogodilo« — odgovori mati.

»Je, pak tko zna, jeli nebi dobri Bog i danas mogel kavrana s kruhom k-nam poslati« — veli dečec. — »Ja budem probal vrata odpreti, za da bu mogel nater dojtí s kruhom, ako u obće pred kuću doletí.« I Jožek skoči k vratam te je širom otvori tak, da je svetlost od goreće lampe na stolu u sobi, padala daleko van na cestu.

Kratko vrieme za tim je onud prolazil gospodin domaći varaški načelnik (polgármester), pak kad je do te svetlosti došel, postal je te se je znatizeljno približil otvorenim vratam, za da vidi, kaj to znamenuje i polukne u sobu. Soba je bila siromaška ali čista, a dieca takodjer čista i dosta vesela. To obodvoje ga je privleklo i on stupi u sobu. »No draga moja ženska« — veli sad ženi, — »pak kaj to znamenuje, da su u tak kesno doba noći vaša vrata širom otvorena?«

Žena Treza Dobrić, vod spazi toga otmienogu gospodina na vratih svoje sobe, dosta se preplaši, jer si u onum hipu nije niti predstaviti mogla, kakovo bi znamenje taj pohod imati mogel i jeli mozbit nije proti naredbam tim delata. što je u tak kasno doba dana, vrata od sobe širom odprta ostavila, pak zato svojemu pokritomu dečecu skine hitro kapu zglave te sva zmetena veli:

»To je moj mali Jožek učinil, jer danas nemamo nikaj za večerati, pak je diete u svojoj jednostavnosti vrata širom otvorilo, jer u svojoj dečinskoj glavici misli, da će i nam gavran donesti kruha, kak to legenda za svetoga Pavla pušćenika govori, koju sam dieci ne davno pripovedala.«

Varaški načelnik je on hip slučajno bil od glave do pete črno oblečeni. »Za istinu?« veli on smiešeći se. — »Anda je vaš Jožek pravo imal. Evo tu stoji gavran i još k tomu dosta veliki. Hodi s menom Jožek, ja ču ti pokazati miesto, gde dosta kruha najdeš.«

Tim on vze me maloga Jožeka sobom te ga odpelja k-sebi domov, gde mu napuni košaricu raznovrstnimi jestvinami, kruhom, subim mesom, sirom, graham i kašom, pak pogladivši ga po glavi, reče mu, da to hitro domov materi odnese za danas za večerju i sutra za obed.

Kakti blisk hitro povrne se Jožek timi dragocienostmi opet k-svojem domov i dieca, kad je mati to sve iz košarice van spremala, pričela su od veselja po sobi skakati i rukami pleskati. Kad su pričeli večerati, otvori Jožek opet vrata, postavi se med nje, skine kapu iz glave i gledaći proti nebu veli: »Hvala Ti dragi zvěhčitelj moj, da se iz nas sirotah nisi spozabil!« — Za tim po tiho

ruke. Onda je navučitelj navek imel posla med njimi pravico včiniti. Vezda si je odlučil, da konca napravi svadjam...

G..... Pavel je popoldan došel svojom materjom v školu. Ženska je jeden čas čevketala, da ovak! Na zadnje joj veli navučitelj:

— No, no, ženska; pustite vi to na me, vre budem ja to nekak zvršil, idite lépo dimo gospodarit, čujem da dobro gospodarite i još bolje kuhate, Pavlek bude gladen, kad dimo dojde. Kaj ne Pavlek? I podragal je dète.

Ženska — kak da bi ju premenili, se čisto preobrnula. — Bormeš gospon učitelj skuham hranu, takvu, da si gospon mérník i prste poližeju za njom; i Pavlek uvék od njih govori, kak su dobri, da su mu lintu, pero i papira dali. Deca mu nedaju mira.

— Decinska navada; budem jih vre od toga odevčil.

— Tak, tak, gospon učitelj, Bog njih naj blagoslovi, naj imaju brigu na mojega sina, jedinca, jedinca... I stem plačuć ođišla je ženska. Deci pak je zapovedal, da više niti jeden se naj nepodufa norca delati, jer on na obed v školi ostane.

Reči navučitelja su donesle sada. Deca su pomalem pozabila se norci delati. Dète se preobrnilo kak je moglo, tak je napredovalo v navuku. Ljubilo je svoje pajdaše, a oni pak njega. Tak je navučitelj navrnul jednu dušu na pravi put, da je žnjega clovek postal.

II.

— Prosim gospon učitelj, nema ov zvun mene nikoga — rečmi prikaže navučitelju jedna stara ženska navoga vučenika.

I videlo se na malim P... Jankecom, kak strada brižljivo materinsku ruku; on mali kapućeć, koj ga kak-tak branil od zimsko mrzlo vrème, je pun bil s krpami; gole noge su mu od oštoga vetra črlene bile i vidlo se, da siromaku *po čelim tétu je zima. Dugi lasi mu v oči visiju.

Deca su milo gledala na novoga pajdaša. Kad je stara ženska ođišla, poslal ga navučitelj v klup, koja je poleg peći stala. Za tim je dalje vučil. Jankec je ne zel iz navučitelja doći svoje oči, reči njegve je samo gugal. Kad su drugi pisali, tak žalostno je nje gledal, — kak da bi rekel: Bog moj, ovi več kuliko znaju, a ja još nikaj!

Videl je navučitelj, kak se sam sobom bori, da nazaj stisne suze, koje su mu iz oči vun vudrile; ali je ne mogel obladati bol srca svoga, jer dve suze su mu zisle ne obraz. Iz kište je navučitelj zel jednu tablicu i njemu dal. Prije, nego bi to mogel zabraniti, je ruku kušnul. To se od nikoga na navčil, srce mu je to naputilo. Pajdaš mu je dal jeden komad kamenčeka. S ljubeznim pogledom mu je zahvalil dobrotu. Onda je počel na tablu pisati. Onda je računat od 1 do 20. Promišljeno i razgovétno je odgovarjal. Pohvalil sam ga pred razredom. Druga deca, koja su zdalka došla, kruha, meso i sada su jel. o poldan, on je suhoga kruha i kutinu jel. Popoldan mu je navučitelj staru opravu i cipele dal. Stara mati mu je i došla se zahvalit.

Prošli su dani, tjedni i meseci, dohadjalo je vrème izpitah. Jankec je prvi vučenik bil v školi. Spameten, dobro oponašen deček je bil, pak zato su ga i pajdaši radi imeli. Poleg njega na prvog mestu je sedel notariušov sin Bela. Istina, da je on poleg Jankeca jako odzadi bil, ali ipak sve druge pajdaše je obladal vu vučenju.

Jedenput je Bela drkal po dvoru i zabušil se v jednoga betožljivoga dečeca. Bela je v srditosti počel tući loga dečeca. Drugi su je gledali i smejali se. Na jedenput stane k Béli Jankec i veli:

— Bela, nebantuj siromaka!
— Bela mu srdito odgovori: — Kaj hočeš, ti bogec!

Jankec se obrnul i plakal se žuhho. Tak je i došel v školu. Pita ga navučitelj, kaj mu je, ali on samo hlipta. Jeden drugi mu je povedal, kaj se dogodilo. Bétu je navučitelj oštro zašpotat. Povedal je decam, da ov nikoga nebantuje, da je najmarljiveši

med svimi, sve skupa, rad ima, a to nije njegva pogreška, da se za siromaka rodil, zakaj ga nemaju svi skupa radi?

Stante se, koji Jankeca radi imate! veli navučitelj.

— Svi su se stali i Béla. Oštro pogledajuć ga pita: I ti Béla? — Dečko navučitelju sigurno v oči gleda i veli. — I ja. — Na kratkoma je pokazal, da je istinu rekel. Jedenput opoldan vidi navučitelj, da Béla nese nekvoa pakleca. Ide za njim i vidi da se k Jankecu potegne i veli: — Ječ Jankec, tebi sem donesel.

Na ispitu je navučitelj pokazal gosp. plebanušu Jankeca. Deček se plebanušu dopal i veli, da ga on bude dalje školat. K sebi ga zel na farov i sven ga obdaril.

Leta su prešla i Jankec već gimnaziala zvršava. Ako mu navučitelj nepokaže pravoga puta, kaj bi bilo žnjega? Nikaj. Ali ovak poleg pameti i vučenja još i biskup more biti žnjega. Naj ga i Bog pomore.

Jeden navučitelj.

KAJ JE NOVOGA?

Noćni gost.

Iz Szlatina zvane občine nam pišeju sledeće: Tamošnji patikar je ove dane nevugodnoga gosta imel. Kad bi jednu večer zaklenul svoju apoteku, mirno je došel dimo na svoj stan i legel si je spat. Več je počel dremati, kad najedenput spod svoje postelje zatišnjemo brehanje čuje. Prestrašeno je skočil z postelje i za pomoć vikat. Družina i domaći su odmah nutri dobežali, počeli su iskati po hižu i pod posteljum našli su tri lopove. Jeden z med njih je patikarov prveši pomoćnik bil, jeden 18 let star mladč, koj se svojimi pajdaši zato skrivil v hižu, da zakolje patikara. Znali su, da apotekar pri sebi nosi ključa od kasse, i da v kasi su penezi, koje su vkrati hoteli. Potlam je zeznal apotekar, ka ovaj pomoćnik se pred par dani stotinkami igral v krčmi. V ovim vremenu su mu zginuli iz kište 200 forin-

opet zatvori vrata te se sedne k stolu, gde su svi skupa veselo večerali a poslie večere je mati opet dieci jednu svetu legendu pripovedela, na kaj su se svi, posle kako bi svoje večernje molitve izmolili bili, zadovoljno i veselo na počinek legli te valjda od gavrana, kak im kruha nosi, sanjali.

Krepostni Asim.

Prispodobu ovu, kojom ču ovde pokazati, na koj način more čoviek krepostan postati i ostati; kak si može krepost pribaviti a i izgubiti, neka si svaki moj vriedni čitatelj dobro zapamti, pak makar je i stariji od mene.

Vodili su nekoč stanovitoga zločinca na veša. Krepostni Asim je to gledal i sažaljenjem zdehnuvši si rekel: »Hvala budi Tebi dobri moj Bože — i prevelika hvala, da me nisi zapustil i dal pokvariti; kak evo ovoga sad tu.«

Neki pijanec je po ulicah sim tam, gore fetural, dok se nije popiknul, u grabu punu kaluže opal i onda ostal ležati na smiech i špot svih mimoišavših.

Krepostni Asim zdehne sažaljenjem, kad to vidi, zatim u nebo uprtemi oči veli:

»Hvala Ti dragi Bože! da me nisi pustil ovak nizko pasti, kak ovoga ovde, te me nisi izvrgel občinitomu smiehu i špotnicam.«

Netko je sam sebe ubil, pošto je samohod skočil u vodu. Bil je kartaš, koj je sve svoje i još k tomu i mnogo tudjega, koja su mu bila povierena, zakartal i na lutriji zaigral.

Krepostni Asim je to sažaljenjem videl, jer kad su samoobjicu iz vode potegnuli, bil je već mrtav. Asim digne svoj pogled u nebo i duboko si zdehnuvši reče:

»Hvala Ti dragi Bože, da si mi sačuval moju pamet i ja se nisam zagrabil za kartami niti za tudjem imetkom te mi nisi dopustil, da zdvajam i da si život oduzmem.«

»Prestani prijatelju!« — pretrgne ga u govoru nepoznati glas, a stranjska ruka ga prime za rame.

On se sav začudjen ogleda. Poleg njega je stala velika i jaka žena, koja je imala liepo i zavedljivo lice, koje lice je ipak svojimi crtami izražavalo nekakovu prostotu te akoprem liepo, ipak na njem nikaj finoga nije bilo videti.

»Tko si ti i kaj hočeš?« zapita Asim.
»Da me ti nepoznaš, to ja dobro znam« — odgovori mu žena. — »I to je tvoja

sreća; jer da sam ja samo jedan krat k tebi došla, tvoja kriepost nebi bila pri tebi ostala, već ti bi bil za ovimi pošel, koje sad sažaljenjem miluješ, a nebesima hvališ, da su te občuvala njihovog žalostnog k-tebi navrnula.«

»Pak tko si ti vendar?« — zapita Asim opet.

Odgovori žena dubokim glasom i svečano: »Ako me vodi slučaj, onda se zovem — prilika; ako pak me ravna volja, onda mi je ime — skušavanje, tentacija!«

Kriepostni Asim metne kažiprst na čelo zmrmila u sebi: »Anda prilika i skušavanje!«

Tko ima pravo?

U jednih kolih na željeznici je sedel jedan katolički svećenik a polag njega jedan mali, pristari čoviek sa vinutim nosom u dugem kaputu, — bilo ga je lahko moći po njegovoj vanjšini, da je po svoj prilici židovski pop, naproti ovim dvem je sedel luteranski pop, koj se je podjedno hotel sa rabinom u spomenek pustiti, te ga je nekoliko krat nagovoril, ali ovomu se nekak nije dalo s luteranom te je njegovim nagovorom u granicah uljudnosti po mogućnosti izbegaval.

tov. Na dugo spitanje je valual pomoćnik, da još 100 forinta ima spravljene pri slugi krčme. I slugu su vlovili, on je pripoznal, da su pri njem spravljene penezi. Žandari su sve tri prek dali pečuhskom sudbenomu stolu.

Nečernurni roditelji.

Z hajduvármegjinske Kaba zvane občine nam pišuju, da grozoviti slučaj se pripovjeda po čeli občini. Tóth János rukotvorec je već zdavnja s dobrom okom pregledaval svoju rođakinju, jednu lěpu, mladu devojkú. I devojka je rado vidla mužkoga, koj je oženjen bil. Iz ove ljubavi se pred par meseci dēte narodilo. Po čeli občini nije nišči znal za tu ljubav, pak kaj se dogodilo. Ali pred par tjednov je zeznala to žena rukotvorca. Zaradi toga su se jako počeli svaditi. Muž je sve tajil i da osvedoči svoju istinu, se svojom ljubom dogovoril, da ljubav njiva v tajnosti ostane i da nišči nebude znal za dēte, koje je već dva mesece staro bilo, budeju ga pospravili. V pondjeljek večer je došel muž k svojoj dragi, pak doklam je ona dēte držala na ruki, tak dugo je mužki ga v paper omotal, za tim su ga na dvoru već napre skopanu jamu metnuli i zakopali. Nečernurna mati, da dēte se nezglasi, stupila je na živo zakopanoga deteta groba i sama je zgazila na njim zemlju. Ali pred susedi ta grozovita pogreška nije ostala dugo v tajnosti. Govori su tija do zandarstva došli. Žandari su vlovili nečernurne roditelje, koji su sve valuali. Vezda v reštu čekaju kaštigu za svoj grozoviti čin.

Kak se koll mladina vu francuzkim?

On, koj kole mladince, osobito kokoši, v lěvu ruku prime ružu i za nju zavine glavu tija na hrbet pak tak, da glava doli, a noge pak gori stojuju. S jednom drevom zatim nekolikoput vudri pod klunum na vrat, da se mladince omami i nečutljivo postane. Sada slede pravo klanje. Kluna odpreju i s malemi škarjami prerežeju žile v klunu, a krv pak v jednu posudon spustiju. Posle toga odmah popariju mladince, droba njoj čez zadnje drobe s jednim mahum vun cukneju. Za toga se vidi, da francuzki vnoغو vrēme imaju za klanje jedne mladince. Mi fletneše i prosteše zvršimo s mladincem, kojoj je svikak sve jedno ili ga po magjarskim, ili pak po francuzkim zakoleju.

Još prije nego se je vlak genul, prične luteran posmehe: »Ah to se je baš dobro, slućilo, kak smo se sastali, jedan rabin, jedan apostolski vikar i jedan popravljalitelj Bog zna, koj od nas trih ima pravo?«

Katolićki svećenik je to pitanje za nemiestno pronašel, pak se u tu neslanu zabavu nije hotel zapustiti, dapače se je činilo, da se kani iz tog družtva odstraniti, kad ali ga rabin prijateljski za roku prime i smiešeč se mu veli: »Prosim, neka samo ostanu, ja bum sam na to pitanje odgovoril!« — Zatim se obrerne k luteranu i veli opet smiešeči se: »Ako je već Kristuš došel, tak ima velečastni gospodin pravo«, — tim pokaže na katolićkog svećenika. — »Ako nije došel, onda imam ja pravo; ali u ni-jednom slučaju, došel on ili nedošel, nemate vi pravo!«

Luteran je zamuknul.

Em. Kollay.

Maćuha.

Z Futtak zvane občine čujemo takov glas, da Csébi Adam zvari gazda imel je već drugu ženu, i ta žena je jako srdita maćuha bila, vmorila je svojega muža 12 ljet staro kćer a za tem pak je mrtvo telo v Dunav hitila. Dogodjak tak opišuju: Csébi je pred 8 ljet ženil jednu vdovicu, s kojom je do sada jako veselo živel. Muž je težak bil, pak je s čunom hodil po Dunavu i poleg toga je vnoğıput više dane ni došel dimo. On tjeden jeden večer je ravno tak dimo došel iz dela. Žena mu je, kak redovito, dala večerju i za tim si je mirno spat legel. V jutro je muz hotel svoju decu videti, zmed kojih jedna 12 a jedna 10 ljet stara devojka je od prveše žene bila, a 6 i 3 ljet stare pak od druge žene; ali najstarešu 12 ljet staru kćerku nije videl. Pital je za nju, pak mu žena odgovori, da ju je predi jeden dan zaradi nemirnosti zašpotala, pak je pucka na to odišla z doma i nije do sada došla dimo. Otec je na to dal iskati si kćerku, ali nisu ju mogli najti. Nekak na to su se tri gimnazialci vozili po Dunavu i ovi su zapazili, da nekakvo mrtvo telo plava po vodi. Odmah su se s čunom k tēli obrnuli i z vode vun potegnuli i redarstvu to prijavili. Tēlo je vmorjene pucke bilo. Drugi dan su podigli iztragu i za tim su znašli, da je pucka žrtva postala nečernurnosti svoje maćuhe. Za nekaj maloga ju je napokala, za tem pak drugu 10 ljet staru čerku vun poslala po nekaj na vulicu. Onda pak je na vrat nesrećne pucke jednu šibu namotola, pak ju počela gutiti. Kad je pak vidla, da s tem svoga odurnoga cilja nemre dostići, zela je jzdnu letvu i s njom nju je tak dugo tukla, doklam ni se pucka mrtva zrušila. Mrtvo tēlo si je na hrbet metnula i čez jeden otok je v Dunav hitila, misleć, da se za tim za navēka rēšila svoje pasterke i greh njezin bude za navēka zakrit. Ali ni se tak dogodilo. Dijaki su znašli greha i nečernurna žena vezda v reštu čeka svoju dobro zasluženú kaštigu.

Gospodarstvo.

Pusto je polje, senokoša, drugo delo za vezda nemo gazda, kak na njima jednači, jarke kopa. Počne se gnojba. Gnojja razpresteremo i v kupaj ge neostavimo, jer na mestu kupah bude zenlja jako buja. V štale spozaprnu živinu dan na dan vun spustimo, da se prehodi. Doklam se živina spreha, štalna vrata i oblaki moraju odprti biti, da se štalna s čistim zrakom napuni, jer za zdravje živine najprvu je, da ima čistoga zraka.

Vu vrtu i sadovnjaku gnojimo, kopamo. Sadovna drēva i vezda slobodno sadimo. Ako na protuletje hoćemo soditi, jame, već vezda moramo skopati.

Žitka v žitnici i po nabizju marljivo obraćajmo, da pod kvar nedojde. Krumpēra, repu, koja do sada još nije pospravljena, zakopamo, da mrzavica neškod.

Po goricah, ako su trsi već zametjeni, drugo delo nemamo, kak ono, kaj smo još ne zgotovili, zgotovimo i gnojimo. Ako su se nova vina očistila, ona kak najprije pretoćimo.

Mladinu, kad već zima pretisne, bolje hranimo, jer vezda nega kukcov i črvov, a obilneša hrana je i za to potrebno, da si toplotu svojega tela more obdržati.

Oglitana obitelj.

Jedna žena je poslala svoju službenicu u mesnicu, da njoj meso donese. Z mesa

je žena napravila gulyaša. Z gulyaša su onda žena, njezina tri i šest let stara deca i službenica jeli. Posle obeda su svi četiri takvoga krča dobili, da su si morali spoletći i po doktora poslati. Doktor njim je odmah vrēćvu dal i ženi je bolje postalo, ali decu i službenicu morali su v špital odpeljati. Iztraga vezda išće zroka zbetaživanju, jeli je mesar imel hudo, staro i pokvarjeno meso, ali pak je more biti posudva bila nećista?

Peta žena.

Čudnovato se nam to vidi, da se jeden mužki more pet put ženiti. V Torontalu, kak nam odonut pišuju, je ove dane peljal k oltaru Simioni János trgovec pred oltar petu ženu. Trgovec je komaj šestdeset let star i od prve svoje četiri žene ima sveskupa samo dvadeset i dvoje dece, zmed kojih nekoji još vu skolu hodiju.

Mesto zdavanja v rešt.

V Aradu se dogodilo sledeće: Jedna devojka je ljubila od sebe puno mlajšega mladića, komu je lagala, da ima 8 sto forintov gotovih penez. Dakako da nije nikaj penez imela po istini, pak prez njih mladić niti zarućenje nije štel držati. Jednu ostru sekiru je zela devojka, pak je jednu noć odišla v stan svojemu prvešemu gazdi. Znala je, da v kojoj sobi stoji kasa, nišči ne spi. Ključa od kase si je priskrbela već prije, i znenada njoj je na sreću bila. Vrata su odprta bila i za fertalj vure je s 130 forinti i s višemi lozi išla proti domu. Drugi dan je odmah telegrafirala mladiću, da naj dojde, ima vre peneze. Mladića su na kratkoma pustili, ali nju, ar je pogrešku prepoznala, su zaprl.

Pokradu.

V Budimpešti se dogodilo, da z jedne kasse su dva liste poslani na poštu. V jednom je bilo tri a v drugim pak dve jezero forintov. Pred urednimi vratu je stal jeden mladić, koj kad je ordinancu v ruki zapazil penezne liste, zgrabil je nje zruk ordinancove i pobegele je. Ljudstvo i redarniki su ga po dugim nagajnjaju prijeli.

Nekaj za kratek čas.

Mudri Jožek.

— Jožek je išel na šetnju (na špancier) sa svojom sestrom Ankimom, ter su naskoro došli dimo i pripovjedači svojem strićeku: Dragi striček, denes smo bili na šetnji, ter smo videli dva osleka, staroga i mladoga. No, vi mali, rekel je stric: Pak, kak je bil velik stari i onaj mladi oslek? Jožkec je odgovoril: Tak, kak sem ja. A stari osel, bil jako velik? Na to je rekla Ankica: Tak veliki, kak vi striček. Na to je rekel Jožek: Kaj to Ankica govoriš! Tak velikoga osla, kak su naš stric, nēma na celom svetu.

Gdo je stvoril prvog čoveka?

— Gospon kapelan je pital jednoga dijaka: »Gdo je stvoril prvog čoveka?«

»Dijak: »Gospodin Bog!« odgovoril je dijak.

»Kapelan: »Iz česa ga je stvoril?«

Dijak: »Iz blata, pak je ga prislonil na plot.«

Kapelan: »Bog s tobom, odkud onda plot?«

Dijak: »Napravila ga občina.«

Glád Ferencz.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közlötökért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szork.

Menyasszonyruha-selyem 65 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdívalosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig póstafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbéllyel ragasztan 10.

Fontos felhívás!

Egy most szervezkedő **első rangu honi biztosító-társaság** az élet, baleset és népbiztosítási üzlet fejlesztésére a város és vidékére előnyös feltételek mellett **főügynököt**

keres nemkülönbön felügyelőket, szervezőket és üzlet szerzőket.

Állandó foglalkozás, biztos jó existenciája. A szakmában nem jártas egyének mellé beoktatás céljából társasági tisztviselőre a központból kiküldetnek. Miután e megyének minden községében helyi képviselők állítatnak azok pályázatait szívesen fogadjuk.

Ajánlatok:

„Biztosító-társaság 39 czim” alatt
Zelmanovits Zsigmond urhoz Dob-utca 52 sz.
sürgősen Budapestre küldendők.

690 2-2

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Saluator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.
Ő császári és királyi Fensége Saluator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbestalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestalppal, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetűtű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tiszteelő híve
Wekerle Sándor.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izzadó láb. sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselet után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Négyes-féle, az egész világon szabaddalmazott asbestalppaléssal látja el.

Kettőssavastagságu 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbestalppaléssal kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közs. hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges bekládása mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladókknak megfelelő árengedmény.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság,
Budapest VI. Sziv-utca 18.

524 7-22

1198. sz. ki. 98.

Hirdetmény.

Alulírott község előjárósága részéről ezennel közzé tétetik, miszerint Belicza község tulajdonát képező

vadászterület

egymásután következő 6 évre nyilvános árverésen 1898. évi december hó 29-én délelőtt 8 órakor Beliczán, a körjegyzői irodában bérbe fog adatni.

Beliczán, 1898. évi december 1.

Larnszak István
körjegyző.

Baksza Jeromos
bíró.

691 2-2

Előfizetési felhívás

„Képes Családi Lapok“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s egyúttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok” minden évben n e g y külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postája”-ban.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és a külön beköthető „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. esomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „Képes Családi Lapok” mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legzélszerűben levelezőlapon — hozzáférőlnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala

695 1-5

Budapest, V., Vadász-utca 14. (Saját házában.)

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízhatól, fájdalomcsillapító bedörzöléscent alkalmazatik közsvényél, csúzni, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendelotik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellone hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt, üvegkenti árbán majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több ki-selöbörtöku utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter özögyegyes nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

654 7-40

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

6 HUZÁS UJSÁGIRÓK SORSJÁTÉKA 6 HUZÁS

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ÉRT.**

**5 á 20.000
KORONA STB.STB.**

**ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVANATRA 20% LEVONÁSSAL
KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA
ROLJA A VALLALAT. 600/7-9**

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánl:
Muraközi tak.-pénzt. r.-t.
Csáktornyai tak.-pénzt.
„Muraköz“ kiadóhivatala.

**Muraközi takarékpénztár részvény-társaság.
Csáktornya.**

Hirdetmény.

A muraközi takarékpénztár részvénytársaság gyűjtő- és előleg üzletének VII-ik csoportját következő feltételek mellett alakítja meg:

1. Egy-egy részlet után hetenkint 50 kr. fizetendő, az első befizetés 1899. évi január hó 4-én veszi kezdetét.
 2. A befizetések csakis 208 hétre terjednek.
 3. A takarékpénztár egy-egy 104 frttal befizetett részlet után a 208 hét lefolytával 115 forintot fizet vissza.
 4. Az ekképen 11 forintot kitévő kamat 5% kamatozásnak felel meg.
 4. A kamatot terhelő adó közvetlen a takarékpénztár által fog megfizettni.
 6. Minden részlet után az egész összeg 115 forint előleg adatik.
 7. A szokásos alapítási költség nem lesz fizetendő. Tekintettel azon körülményre, hogy gyűjtő- és előleg üzletünkbeni résztvevők egymás irányában egyetemleges kötelezettségben nem állanak, ezen üzlet ugy a részt-mint kölcsönvevőnek igen ajánlható.
- Kérjük tehát azon esetben, ha ezen csoportban részt venni hajlandó, miszerint nálunk jelentkezni vagy azt levélben velünk közölni sziveskedjék.

Csáktornya, 1898. december hó 1-én.

**A muraközi takarékpénztár
igazgatósága.**

684 3—3

5107. tk. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár végrehajtatónak Guncz István és neje bottornyai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 600 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság) területén levő bottornyai 151 szjtkvben 558. hrsz. a. egész ingatlan 170 frt; 596. hrsz. a. egész ingatlan 138 frt; 633. hrsz. a. ingatlan 76 frt; 1012. hrsz. a. egész ingatlan 118 frt; 1435. hrsz. a. egész ingatlan 190 frt kikiállási árban a végreh. törv. 156. § értelmében az 1470. hrsz. a. ingatlanból pedig Guncz István és nejét Sztrahia Margitot illető fele 115 frt; továbbá a bottornyai 801. tkv. 1892. hrsz. a. egész ingatlan 141 frt, és 1906. hrsz. a. egész ingatlan 63 frt kikiállási árban a végreh. törv. 156. § értelmében az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

**1898. évi december hó 29. napján
dél előtt 10 órakor**

a bottornyai községbíró házánál Wollák Rezső ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállási áron alul is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kell igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kifejezett ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani. 697

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornya, 1898. nov. hó 18-án.

5224 tk sz. 1893.

Végzés.

A perlaki 183. 3357. ék 3378. szjtkvekben foglalt ingatlanokra árverési hirdetmény 5100/98. tkvi szám alatt már kibocsájtattott s így csak a 3347. szjtkvben foglalt ingatlanra bocsájtattott ki a következő

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Kemény Fülöp perlaki lakosnak Kozárics György perlaki lakos elleni végrehajtási ügyében 27 frt tőke, ennek 1897. november 30-tól járó 5% kamatai, 7 frt 70 kr. eddigi, 5 frt 85 kr. árverés kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő a perlaki 3377. szjtkvben 389. hrsz. a. foglalt 280. néps. sz. ház a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 480 frt kikiállási ár mint becsárban az

**1898. évi december hó 31. napján
d. u. 3 órakor**

a tkvi hatóság irodájában dr. Kemény Fülöp közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáll.

tási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetnt köteles, és végre hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alóírt tkvi hatóságnál és Perlak község előljáróságánál megtekinthetők. 696

Az árverés elrendelése a fent említett telekjegyzőkönyvekben feljegyzendő.

Perlak, 1898. évi szept. hó 16-án.

Kérje
a **The Continental**
Bodega Company
világhírű spanyol és portugál borait

**Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.**

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók.
csakis: **Budapest**
IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry-Casínóval szemben.

670 5—20